

Dostosowane wymagania edukacyjne dla klasy 4
Szkoły Podstawowej im. dr. Henryka Jordana w Ksawerowie

(opracowane na podstawie poradnika metodycznego do nauczania religii rzymskokatolickiej w klasie 8I do podręcznika „Pan Jezus jest naszym życiem” nr AZ-14-01/18 – PO – 6/23)

Każdy uczeń, który posiada opinię lub orzeczenie Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej o dysfunkcjach, jest oceniany zgodnie z indywidualnymi zaleceniami.

Przy ustalaniu oceny nauczyciel bierze po uwagę:

- indywidualne możliwości i właściwości psychofizyczne każdego ucznia,
- wysiłek wkładany przez ucznia w pracę,
- zainteresowanie przedmiotem,
- zaangażowanie ucznia na zajęciach.

Wymagania dla uczniów z dysfunkcjami ustala się indywidualnie w zależności od wskazówek i zaleceń przekazanych przez poradnię.

Ogólne zasady dostosowania wymagań edukacyjnych do potrzeb i możliwości uczniów

Specyficzne trudności w uczeniu się:

- zawsze uwzględniać trudności ucznia;
- w miarę możliwości pomagać, wspierać, dodatkowo instruować, naprowadzać, pokazywać na przykładzie;
- dzielić dane zadanie na etapy;
- nie zmuszać na siłę do wykonywania ćwiczeń sprawiających uczniowi trudność;
- dawać więcej czasu na opanowanie danej umiejętności, udzielać instruktażu;
- podczas oceniania brać przede wszystkim pod uwagę stosunek ucznia do przedmiotu, jego chęci, wysiłek, przygotowanie do zajęć w materiały, niezbędne pomoce itp.
- włączać do rywalizacji tylko tam, gdzie uczeń ma szansę.

Dysleksja

- kontrolowanie stopnia zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń;
- ze względu na wolne tempo czytania lub/i pisania zmniejszenie liczby zadań (poleceń) do wykonania w przewidzianym dla całej klasy czasie lub wydłużenie czasu pracy;
- preferowanie wypowiedzi ustnych;
- umożliwienie przypomnienia wiadomości,
- opanowania napięcia emocjonalnego często blokującego wypowiedź;
- dawanie więcej czasu wykonywanie prac szczególnie podczas samodzielnej pracy;
- sprawdzanie, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracać wielkość notatek;
- upewnianie się, że uczeń zrozumiał polecenia i instrukcje;
- zachęcanie ucznia by przedstawiał swój tok myślenia.

Dysgrafia:

- jeśli nauczyciel nie może przeczytać, zinterpretować pracy ucznia, może go poprosić, aby uczynił to sam;
- dać uczniowi możliwość pisania drukowanymi literami lub na komputerze;
- strona graficzna pisma nie wpływa na uzyskiwaną przez ucznia ocenę.

Dysortografia:

- oceniając prace pisemne brać pod uwagę ich treść, kompozycję, stronę stylistyczno-językową.

Nadpobudliwość psychoruchowa:

- poświęcanie uczniowi dużo uwagi, uczenie współdziałania, pracy w grupie;
- ustalenie zrozumiałych dla ucznia reguł;
- stosowanie zrozumiałego systemu pochwał i kar (życzliwa konsekwencja);
- wzmacnianie wszystkich przejawów pożądanego zachowania;
- wydawanie poleceń krótkimi, zdecydowanymi zdaniami;
- przekazywanie treści w jasnej, prostej i krótkiej formie (zadania powinny być krótkie);
- pomoc w zorganizowaniu świata wokół ucznia (usuwanie z otoczenia przedmiotów, które mogą go rozpraszać; w miarę możliwości podejmowanie działań według wcześniej ustalonego planu);
- wyznaczanie konkretnego celu;
- pomaganie uczniowi w skupieniu się na wykonywaniu jednej czynności;
- pobudzanie zainteresowań ucznia;
- angażowanie ucznia w konkretne działania;
- akceptowanie ucznia bez względu na jego nieprawidłowe zachowanie się;
- przypominanie o regułach;
- zapewnianie uczniowi miejsca w pierwszej ławce, w towarzystwie spokojnego kolegi;
- skupianie uwagi dziecka na tym co najważniejsze;
- wskazywanie sposobów rozładowania napięcia emocjonalnego w trakcie zajęć;
- aktywizowanie uwagi ucznia do czynnego udziału w lekcji.

Problemy emocjonalne:

- stworzenie warunków do rozwoju zainteresowań, wzmacnianie poczucia własnej wartości, samooceny, odpowiedzialności za własne działania;
- pomoc w nawiązywaniu pozytywnych kontaktów społecznych z rówieśnikami;
- wskazywanie sukcesów (nawet drobnych);
- kształtowanie motywacji do pracy;
- unikanie uwag krytycznych (zwłaszcza na forum klasy);
- nagradzanie wkładu pracy, nie tylko efektów;
- dostrzeganie mocnych stron ucznia;
- minimalizowanie napięcia związanego z sytuacją weryfikowania wiedzy, umiejętności;

Poziom intelektualny niższy niż przeciętny:

- zapewnienie większej liczby ćwiczeń, aby uczeń opanował daną sprawność;
- podpowiadanie tematu pracy, częste podchodzenie do ucznia, ukierunkowywanie w działaniu;
- liberalne ocenianie wytworów ucznia;
- w ocenianiu zwracanie większej uwagi na wysiłek włożony w wykonanie zadania, niż ostateczny efekt pracy;
- w miarę możliwości pomaganie, wspieranie, podpowiadanie, dodatkowe instruowanie, naprowadzanie, pokazywanie na przykładzie;
- dzielenie zadania na etapy i zachęcanie do wykonywania pracy;
- dawanie więcej czasu na opanowanie danej umiejętności, cierpliwe udzielanie instruktażu, uwzględnianie wolniejszego tempa pracy;
- stosowanie wzmocnienia pozytywnego i motywowanie dziecko do pracy.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA

Ocenianie osiągnięć edukacyjnych ucznia z religii polega na rozpoznawaniu przez nauczyciela poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności w stosunku do wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania oraz formułowania oceny. Ocenę z religii ustala się w oparciu o kryteria poznawcze, kształcące i wychowawcze.

Kontrola i ocena w religii nie dotyczy wyłącznie sprawdzenia wiadomości, lecz także wartościowania umiejętności, postaw, zdolności twórczych, rozwoju zainteresowań, motywacji uczenia się, a głównie kształtowania cech charakteru, woli, odpowiedzialności za swoje czyny, dokładności, wytrwałości, pracowitości, kultury osobistej, zgodności postępowania z przyjętą wiarą.

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów:

1. Pisemne prace kontrolne dwa razy w ciągu półrocza, obejmujące więcej niż trzy jednostki lekcyjne, zapowiedziane z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem, sprawdzane przez nauczyciela do dwóch tygodni. Ponadto kartkówki; zakres ich materiału powinien obejmować nie więcej niż trzy jednostki lekcyjne lub materiał podstawowy. Pisemne prace kontrolne są do wglądu uczniów i rodziców. Uczniowi, który z powodu nieobecności w szkole nie przystąpił do napisania pracy kontrolnej i nie zgłosił się do nauczyciela w ciągu dwóch tygodni od nieobecności w celu jej napisania, dokonuje się wpisu w dzienniku znakiem „bz”. Nauczyciel ma prawo do niepodawania terminu prac kontrolnych, jeżeli uczniowie dezorganizują proces oceny osiągnięć przez absencję, ucieczki z lekcji itp.
2. Odpowiedzi ustne dotyczące materiału z zakresu trzech ostatnich lekcji.
3. Wypowiedzi w trakcie lekcji, podczas dyskusji, powtórzenia itp.
4. Praca domowa: krótkoterminowa i długoterminowa, kontrolowana na bieżąco.
5. Ocena ze znajomości podstawowych prawd wiary zdobywana podczas odpowiedzi ustnej lub pisemnej.
6. Zeszyt: sprawdzany podczas odpowiedzi i według decyzji nauczyciela. Jeden raz w półroczu kompleksowa ocena zeszytu.
7. Pilność, systematyczność, postawy, umiejętności: osiągnięcia ucznia zapisywane w kartach obserwacyjnych prowadzonych przez nauczyciela religii.
8. Przygotowanie do poszczególnych katechez – uczeń może dwa razy w ciągu półrocza zgłosić swoje nieprzygotowanie do lekcji, które jest odnotowywane znakiem „np” w dzienniku elektronicznym. Za trzecim razem otrzymuje ocenę niedostateczną.
9. Korzystanie z Pisma Świętego, podręcznika i innych materiałów katechetycznych.
10. Zaangażowanie w przygotowanie i przeprowadzenie uroczystości szkolnych o charakterze religijnym, zaangażowanie w przygotowanie gazetek szkolnych, udział w konkursach religijnych, współpraca ze wspólnotą parafialną.
11. Inne możliwości wskazujące możliwość oceniania.

Ilość ocen:

W ciągu jednego półrocza nauczyciel wystawia każdemu uczniowi co najmniej cztery oceny cząstkowe.

Przy wystawieniu oceny śródrocznej i rocznej przyjmuje się następujące zasady:

1. Ocena jest średnią wag ocen cząstkowych wg zasad ujętych w WZO.
2. Uczeń, który przystąpi do olimpiady czy konkursu religijnego i pomyślnie ukończy co najmniej etap szkolny, będzie mógł uzyskać podniesienie oceny końcoworocznej o jeden stopień.

Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana oceny rocznej z religii:

Uczeń ma prawo do podwyższenia przewidywanej oceny rocznej, jeśli w terminie 3 dni od przekazania informacji o przewidywanej ocenie rocznej zgłosi do nauczyciela chęć poprawy tej oceny.

Na sprawdzianie przygotowanym przez nauczyciela, uwzględniającym wymagania programowe na ocenę wyższą od proponowanej, uczeń winien uzyskać minimum 80% prawidłowych odpowiedzi.

UWARUNKOWANIA OTRZYMANIA POSZCZEGÓLNYCH OCEN

Warunki uzyskania oceny CELUJĄCEJ

Katechizowany:

1. Spełnia wymagania określone w zakresie oceny bardzo dobrej.
2. Prezentuje wiadomości powiązane ze sobą w systematyczny układ.
3. Samodzielnie posługuje się wiedzą dla celów teoretycznych i praktycznych.
4. Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi, swobodą w posługiwaniu się terminologią przedmiotową i inną.
5. Angażuje się w prace pozalekcyjne np. gazetki religijne, montaż sceniczne, pomoce katechetyczne itp.
6. Jego pilność, systematyczność, zainteresowanie, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.
7. Poznane prawdy wiary stosuje w życiu.
8. Jego praca jest oryginalna i twórcza oraz wskazuje na dużą samodzielność.

O ocenie celującej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

Warunki uzyskania oceny BARDZO DOBREJ

Katechizowany:

1. Spełnia wymagania określone w zakresie oceny dobrej.
2. Opanował pełny zakres wiedzy, postaw i umiejętności określony poziomem nauczania religii.
3. Prezentuje poziom wiadomości powiązanych ze sobą w logiczny układ.

4. Właściwie rozumie uogólnienia i związki między nimi oraz wyjaśnia zjawiska bez ingerencji nauczyciela.
5. Umiejętnie wykorzystuje wiadomości w teorii i praktyce bez ingerencji nauczyciela.
6. Wykazuje się właściwym stylem wypowiedzi.
7. Wykazuje się pełną znajomością pacierza.
8. Wzorowo prowadzi zeszyt i odrabia prace domowe.
9. Aktywnie uczestniczy w religii.
10. Jego postępowanie nie budzi żadnych zastrzeżeń.
11. Jest pilny, systematyczny, zainteresowany przedmiotem.
12. Stara się być świadkiem wyznawanej wiary.
13. Opanował pełny zakres wiadomości i umiejętności wyznaczonych przez nauczyciela programem nauczania; osiągnięcia ucznia należą do złożonych i wymagających samodzielności.

O ocenie bardzo dobrej mogą decydować również inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

Warunki uzyskania oceny DOBREJ

Katechizowany:

1. Spełnia wymagania określone w zakresie oceny dostatecznej.
2. Opanował materiał programowy z religii.
3. Prezentuje wiadomości powiązane związkami logicznymi.
4. Poprawnie rozumie uogólnienia i związki między nimi oraz wyjaśnia zjawiska podane przez nauczyciela.
5. Stosuje wiedzę w sytuacjach teoretycznych i praktycznych podanych przez nauczyciela.
6. Podczas wypowiedzi nie popełnia rażących błędów stylistycznych.
7. Wykazuje się dobrą znajomością pacierza.
8. W zeszycie posiada wszystkie notatki i prace domowe.
9. Podczas lekcji posiada określone pomoce (podręcznik, zeszyt i inne) i korzysta z nich.
10. Systematycznie uczestniczy w zajęciach religii.
11. Jest zainteresowany przedmiotem.
12. Wykazuje się dobrą umiejętnością stosowania zdobytych wiadomości.
13. Postawa ucznia nie budzi wątpliwości.
14. Stara się być aktywny podczas lekcji.
15. Wiadomości i umiejętności ucznia przewidziane programem nauczania nie są pełne dla danego etapu nauczania, ale wiele umiejętności ma charakter złożony i samodzielny.

O ocenie dobrej mogą przesądzić także inne indywidualne osiągnięcia ucznia, kwalifikujące go do tej oceny.

Warunki uzyskania oceny DOSTATECZNEJ

Katechizowany:

1. Opanował łatwe, całkowicie niezbędne wiadomości, postawy i umiejętności.
2. Prezentuje podstawowe treści materiału programowego z religii.
3. Wykazuje się wiadomościami podstawowymi, które łączy w logiczne związki.
4. Dość poprawnie rozumie podstawowe uogólnienia oraz wyjaśnia ważniejsze zjawiska z pomocą nauczyciela.

5. Przy pomocy nauczyciela potrafi stosować wiadomości dla celów praktycznych i teoretycznych.
6. W przekazywaniu wiadomości z religii popełnia niewielkie i nieliczne błędy.
7. Prezentuje słabą kondensację wypowiedzi.
8. Wykazuje się podstawową znajomością pacierza.
9. W jego zeszycie występują sporadyczne braki notatek, prac domowych.
10. Prezentuje przeciętną pilność, systematyczność i zainteresowanie przedmiotem.
11. Wiadomości i umiejętności ucznia są na poziomie podstawowych wiadomości i umiejętności przewidzianych programem nauczania dla danego etapu; wiadomości i umiejętności należą do przystępnych, o średnim stopniu złożoności i wystarczają do pomyślnego dalszego uczenia się.

O ocenie dostatecznej mogą przesądzić także inne indywidualne uwarunkowania danego ucznia.

Warunki uzyskania oceny DOPUSZCZAJĄCEJ

Katechizowany:

1. Opanował konieczne pojęcia religijne.
2. Prezentuje luźno zestawione wiadomości programowe.
3. Prezentuje mało zadawalający poziom postaw i umiejętności.
4. Wykazuje brak rozumienia podstawowych uogólnień.
5. Brak mu podstawowej umiejętności wyjaśniania zjawisk.
6. Nie potrafi stosować wiedzy, nawet przy pomocy nauczyciela.
7. Podczas przekazywania wiadomości popełnia liczne błędy, wykazuje niepoprawny styl wypowiedzi, ma trudności z wysławianiem się.
8. Prowadzi zeszyt.
9. Ma problemy ze znajomością pacierza.
10. Wykazuje poprawny stosunek do religii.
11. Opanował elementarne wiadomości i umiejętności programowe przewidziane dla danego etapu edukacyjnego; są to wiadomości i umiejętności bardzo przystępne, proste i praktyczne, niezbędne w funkcjonowaniu szkolnym i pozaszkolnym.

O ocenie dopuszczającej mogą przesądzić także inne indywidualne cechy, postawy i braki obserwowane u ucznia.

Wymagania niedostateczne – ocena NIEDOSTATECZNA

Katechizowany:

1. Wykazuje rażący brak wiadomości programowych.
2. Nie potrafi logicznie powiązać podawanych wiadomości.
3. Prezentuje zupełny brak rozumienia uogólnień i nieumiejętność wyjaśniania zjawisk.
4. Nie potrafi zastosować zdobytej wiedzy.
5. Podczas przekazywania informacji popełnia bardzo liczne błędy.
6. Prezentuje rażąco niepoprawny styl wypowiedzi.
7. Nie wykazuje się znajomością pacierza.
8. Nie posiada zeszytu lub dość często nie przynosi go na lekcję.
9. Lekceważy przedmiot.
10. Nieodpowiednio zachowuje się na lekcji.

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4
dla uczniów z obowiązkiem dostosowania wymagań edukacyjnych

11. Wyraża lekceważący stosunek do wartości religijnych.
12. Opuszcza lekcję religii.

O ocenie niedostatecznej mogą przesądzić także inne indywidualne cechy, postawy i braki obserwowane u ucznia.

Szczegółowe kryteria oceniania

I semestr					
Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
1. Poznają „Nowe przykazania Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> → rozumie potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego → wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie → analizuje tekst Łk 22,59–62 	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, → odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, → wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia → drugim błogosławieństwem, → na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, → wie, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, → wie, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka. → odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia 	<ul style="list-style-type: none"> → opowiada przypowieść o siewcy → wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym → wie, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufał Panu Jezusowi → wskazuje na mapie górę Błogosławieństw → wskazuje na mapie Górę Synaj → wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa → opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, → określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, → odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, → wie, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, → opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników → wie, że szczęście człowieka zależy od wypełniania przykazania 	<ul style="list-style-type: none"> → zna przypowieść o siewcy, → wskazuje na mapie Ziemię Świętą, → wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, → wie, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym → wie dlaczego trzeba żałować za grzechy → wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, → wie, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy → wie, że przeszkodą w stawianiu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm → zna historię Świętego Szczepana, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest powołany do świętości 	<ul style="list-style-type: none"> → formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, → wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno → wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni → nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca → wskazuje na mapie rzekę Jordan → zna pojęcie miłosierdzia, → wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania → odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, → wymienia kilka z ośmiu błogosławieństw

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4 dla uczniów z obowiązkiem dostosowania

		→ wie, że Piotr Jerzy jest człowiekiem ośmiu błogosławieństw	miłości Boga i bliźniego → wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej → robi rachunek sumienia w oparciu o osiem błogosławieństw → podaje główne fakty z życia Piotra Jerzego Frassatego, •, •		
2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem	→ z pomocą nauczyciela uzasadnia potrzebę i sposoby troski o przyjaźń z Jezusem	→ wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, → wie, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → wie, że udział w Eucharystii, jest spotkaniem z Chrystusem, → wyjaśnia, że modląc się rano i wieczorem, wypełnia i zachowuje polecenie Pana Jezusa „wy zatem tak się módlcie” → z pomocą nauczyciela odszukuje wybrany fragment w Biblii według sigłów. → zna wezwania wiernych z liturgii słowa → podaje, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi → tłumaczy w jaki sposób wspólnoty działające na terenie parafii służą ludziom, → rozumie, że „kiedy się modli, rozmawia z Panem Jezusem, a kiedy czyta Pismo Święte, Pan Jezus przemawia do niego”	→ wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca → wyjaśnia znaczenie słów świętego Augustyna: „Kto śpiewa, dwa razy się modli” → odkrywa, że Biblia to księga pisana pod natchnieniem Ducha Świętego – słowa Boże, → wymienia imiona czterech Ewangelistów, → wymienia tytuły niektórych listów apostolskich, → wie, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnot w parafii, →	→ opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu → tłumaczy, że poprzez modlitwę poranną i wieczorną, jako dziecko Boże pogłębia swą relację z Bogiem Ojcem → wskazuje Księgę Psalmów jako zbiór pieśni napisanych w większości przez króla Dawida → wskazuje, że tylekroć spotyka się z Panem Jezusem i Jego nauczaniem, ilekroć słucha słowa Bożego → z pomocą nauczyciela opisuje, w którym momencie Mszy Świętej czytane jest słowo Boże → rozumie, że owocem Eucharystii jest miłość do Boga i bliźniego → odkrywa, że i on może zaangażować się w budowanie wspólnoty parafialnej → wie, że przyjaciel to ten, o którym wiele wiemy, z którym często spotykamy się, rozmawiamy	→ wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty → uzasadnia, że modlitwa jest dla chrześcijanina ważna → stwierdza, że piosenki i pieśni religijne mają wielkie znaczenie dla katechezy Kościoła → zna podział Biblii na Stary Testament, Nowy Testament → wymienia wspólnoty działające na terenie parafii → czyta ze zrozumieniem Pismo Święte analizowane podczas katechezy

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4 dla uczniów z obowiązkiem dostosowania

<p>3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi</p>	<p>→ wyczerpująco omawia dary, które otrzymaliśmy odnosząc do przykładu życia Ojca Pio → analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie → projektuje jak wykorzystać media do głoszenia Dobrej Nowiny</p>	<p>→ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, → wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, → wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone → wskazuje posłuszeństwo, pokorę i miłość do drugiego człowieka jako cechy Ojca Pio → wymienia wydarzenia z historii Polski poznane na lekcji; → odkrywa, że Eucharystia to dziękczynienie Bogu → wyjaśnia sens Ewangelii o krzewie winnym</p>	<p>→ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, → wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej → wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, → wie, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyzodzonymi i nadprzyzodzonymi, → podaje kilka faktów z życia świętego Ojca Pio → odkrywa, że Pan Bóg działa w życiu narodu polskiego → opowiada o życiu Błogosławionego Karola Acutisa</p>	<p>→ uzasadnia wartość wdzięczności → odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary → odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego → podaje, że Maryja objawia się w ważnych dla ludzkości wydarzeniach → podaje, że prefacja to modlitwa dziękczynna → wymienia cechy Karola Acutisa, które możemy naśladować</p>	<p>→ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa → uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem → wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga, → nazywa Maryję Królową Polski, Czarną Madonną, → wymienia osoby, poprzez które Bóg działa w jego życiu, obdarowując go dobrem</p>
<p>Katechezy okolicznościowe</p>	<p>→ referuje wartości modlitwy różańcowej, → wyjaśnia czym jest świętość, do której wzywa nas Bóg → wyjaśnia chrześcijański sens przeżywania adwentu → rozważa sens obchodzenia pamiątki narodzin Jezusa</p>	<p>→ wie, że my w modlitwie różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi, → odkrywa, że Jezus jest Zmartwychwstaniem i daje nam obietnicę życia wiecznego, → wie, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi → posługuje się sigłami w odszukiwaniu wskazanych fragmentów Biblii</p>	<p>→ wskazuje Jana Pawła II jako człowieka, który ukochał modlitwę różańcową → podaje cechy człowieka świętego → wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla, → wie, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego, → podaje znaczenie symboli adwentowych → wskazuje Izajasza jako proroka zapowiadającego narodziny Jezusa</p>	<p>→ wymienia tajemnice różańca i wydarzenia im przypisane → wskazuje, że to sam Bóg wzywa nas do świętości, → odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata → wyjaśnia, czym jest Adwentu, → podaje fakty związane z wydarzeniami narodzin Jezusa</p>	<p>→ nazywa październik miesiącem modlitwy różańcowej → wymienia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego. → wymienia symbole adwentu → odkrywa, że największym darem Bożego Narodzenia jest samo narodzenie Jezusa</p>

II semestr					
<p>4.Przepraszam Pana Jezusa</p>	<ul style="list-style-type: none"> → uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi → wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty → podaje momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, → wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona” 	<ul style="list-style-type: none"> → opowiada historię grzechu pierworodnego, → odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, → wie, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów → wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania. → omawia niszczące skutki uzależnień, → odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, → • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu 	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego → opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń → nazywa Boga miłością, która przebacza → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy → odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów → odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1) → wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej → odkrywa i przedstawia fakty świadczące, że Bóg przebacza Pawłowi nawet te grzechy, których bardzo się wstydził 	<ul style="list-style-type: none"> → opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem → odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → wie, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → wie, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka → wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników → układa tekst modlitwy przebłagalnej, → wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je 	<ul style="list-style-type: none"> → odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę → nazywa Boga miłością, która przebacza → wymienia skutki uzależnień → odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy → nazywa Błogosławioną Różę Czacką Matką niewidomych. → wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4 dla uczniów z obowiązkiem dostosowania

<p>5. Proszę Pana Jezusa</p>	<p>→ wyjaśnia wielkość człowieka, ale też i jego zależność od Stwórcy i innych ludzi → tłumaczy dlaczego Bóg nie spełnia każdej naszej prośby → omawia wartość modlitwy wstawienniczej</p>	<p>→ omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), → wyjaśnia, że człowiek nie jest samowystarczalny, podaje przykłady, → odkrywa jak ważne jest nasze zaufanie Bogu w modlitwie prośby – na przykładzie Elżbiety i Zachariasza, → wskazuje, że Błogosławiony Stefan Wyszyński modlił się o wolność naszej ojczyzny.</p>	<p>→ wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F.1.7), → objaśnia, że Bóg pomaga nam w codziennym życiu poprzez drugiego człowieka → podaje, że może prosić Boga o to, co jest zgodne z Jego wolą, → odkrywa, że modlitwa wstawiennicza może przemienić życie człowieka zgodnie z wolą Boga, → podaje fakty z życia Prymasa Tysiąclecia świadczące o Jego miłości do Boga i bliźniego</p>	<p>→ prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9) → odkrywa, że Bóg wzywa nas do pokory wobec Boga i ludzi → omawia warunki dobrej modlitwy (F.1.8) → wyjaśnia czym, jest modlitwa wstawiennicza, → odkrywa, że Prymas Tysiąclecia uczy nas miłości do nieprzyjaciół</p>	<p>→ uzasadnia potrzebę modlitwy, → opisuje historię Elżbiety i Zachariasza → zna historię św. Moniki i św. Augustyna → podaje kim był Prymas Tysiąclecia</p>
<p>6. Wielbię Pana Jezusa</p>	<p>→ tłumaczy dlaczego Bogu należyne jest uwielbienie → opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka → rozróżnia uwielbienie od adoracji</p>	<p>→ wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia, → odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, → wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, → wyjaśnia, co to znaczy współofiarowanie – współcierpienie, → podaje, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu → odkrywa, że Maryja jako matka Jezusa współcierpi, przeżywając odrzucenie Go przez ludzi, Jego mękę i śmierć na krzyżu, → odkrywa w słowie Bożym, że można być szczęśliwym nawet w trudnych sytuacjach, jeżeli zaufamy Bogu</p>	<p>→ wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka → wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, → wie, że katolicy na całym świecie adorują Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, → podaje fakty z życia Maryi świadczące o Jej uwielbieniu Boga, poddaniu się Jego woli → • wskazuje Zośkę, Alka i Rudego jako bohaterów narodowych, którzy poświęcili swe życie dla innych</p>	<p>→ odkrywa, że uwielbienie jest należyne jedynie Bogu, → odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga → wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia → wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze → wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga, → wymienia sposoby oddawania czci Bogu → odkrywa, że Pan Jezus, umierając na krzyżu, daje nam Maryję jako matkę → odkrywa, że młodzi ludzie okresu wojny byli gotowi oddać swe życie za swych przyjaciół, za wolną Polskę</p>	<p>→ układa prostą modlitwę uwielbienia → opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem → wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej → opowiada o cierpieniu Maryi pod krzyżem Jezusa → układa modlitwę za ojczyznę</p>

Przedmiotowy system oceniania i wymagania edukacyjne z religii kl. 4 dla uczniów z obowiązkiem dostosowania

<p>Katechezy okolicznościowe</p>	<p>→ wyjaśnia sens udziału w drodze krzyżowej → omawia istotę Triduum Paschalnego → wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, → wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego</p>	<p>→ wskazuje, że pomocą w nawróceniu jest sakrament pokuty i pojednania, przyjmowanie Chrystusa w Komunii Świętej, modlitwa, post i jałmużna → odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, → układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, → wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna → tłumaczy, że być świadkiem zmartwychwstałego Jezusa, to pozostawać w jedności z Bogiem okazywać miłość innym, → wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, → odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego, → opowiada fragment Ewangelii, czytany w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → charakteryzuje postawy świadczące o tym, że podążamy za Dobrym Pasterzem</p>	<p>→ • podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. → odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, → wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, → wymienia świadków zmartwychwstania Jezusa, → wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego → odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu → odkrywa, że Jezus pragnie, aby czczono Jego Ciało i Jego Krew → wymienia, jakimi łaskami obdarza Dobry pasterz owce, które idą za Nim</p>	<p>→ odkrywa, że w czasie Wielkiego Postu jesteśmy wezwani do nawrócenia, → wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem → odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, → wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) → odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu → z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego → odkrywa, o jakie dary może prosić Ducha Świętego → wykonuje w grupie projekt ołtarza, → odkrywa cechy Dobrego Pasterza,</p>	<p>→ wymienia zadania chrześcijan na wielki post → opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy → podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów → wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia → wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę → omawia przebieg procesji w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → nazywa Jezusa Dobrym Pasterzem.</p>
----------------------------------	--	---	---	---	---